YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

26 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa T-17/00,

Willi Rothley, kotipaikka Rockenhausen (Saksa), ja 70 muuta kantajaa, joiden nimet ovat tämän tuomion liitteessä, edustajinaan asianajajat H.-J. Rabe ja G. Berrisch,

kantajina,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään J. Schoo ja H. Krück, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jota tukevat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Aussant, M. Bauer ja I. Díez Parra,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J.-L. Dewost, H.-P. Hartvig ja U. Wölker, prosessiosoite Luxemburgissa,

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään H. G. Sevenster ja J. van Bakel, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, S. Pailler ja C. Vasak, avustajanaan asianajaja L. Bernheim, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa Euroopan petostentorjuntaviraston suorittamista sisäisistä tutkimuksista 25.5.1999 tehdystä parlamentin, neuvoston ja komission välisestä sopimuksesta johtuvien muutosten tekemisestä parlamentin työjärjestykseen 18.11.1999 tehdyn parlamentin päätöksen,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.2001 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Pöytäkirja Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista 8.4.1965

1 Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan (EYVL 1967, 152, s. 13) 8—10 artikla koskevat parlamentin jäseniä.

2 Pöytäkirjan 9 artiklassa määrätään, että "Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella".

3 Pöytäkirjan 10 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Euroopan parlamentin istuntojen ajan sen jäsenillä on:

a) oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

b) toisen jäsenvaltion alueella vapaudenriistoa koskeva koskemattomuus sekä lainkäytöllinen koskemattomuus.

Koskemattomuus koskee jäseniä myös silloin kun he matkustavat Euroopan parlamentin istuntoihin tai palaavat niistä.

Koskemattomuuteen ei voida vedota silloin kun jäsen tavataan itse teosta eikä se estä Euroopan parlamenttia käyttämästä oikeuttaan pidättää koskemattomuuden yhden jäsenen osalta."

Komission päätös Euroopan petostentorjuntaviraston perustamisesta

4 Komissio teki 28.4.1999 päätöksen 1999/352/EY, EHTY, Euratom Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) perustamisesta (EYVL L 136, s. 20; jäljempänä petostentorjuntaviraston perustamispäätös). Päätös perustuu muun muassa EY 218 artiklaan, jonka 2 kohdassa määrätään, että "komissio vahvistaa työjärjestyksensä siten, että se varmistaa oman toimintansa ja eri yksiköiden toiminnan [EY:n perustamissopimuksen] mukaiseksi".

5 Petostentorjuntaviraston perustamispäätöksen 2 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"[Euroopan petostentorjunta]viraston tehtävänä on toteuttaa sisäisiä hallinnollisia tutkimuksia, joiden tarkoituksena on:

a) torjua petoksia, lahjontaa ja yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavaa muuta laitonta toimintaa;

b) selvittää virkatoimintaan liittyviä vakavia tekoja, jotka voivat merkitä, että virkamies tai muu henkilöstöön kuuluva on jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan tavalla, joka voi johtaa kurinpitotoimiin ja tarvittaessa rikossyytteisiin, taikka että toimielimen jäsen tai johtohenkilö taikka

henkilökuntaan kuuluva johon ei sovelleta Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavia henkilöstösääntöjä, on vastaavalla tavalla jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan.

Virasto käyttää komissiolle näissä asioissa kuuluvaa toimivaltaa sellaisena kuin se määritellään asiaa koskevissa säännöksissä, perustamissopimuksissa vahvistettujen rajoitusten ja edellytysten puitteissa."

6 Päätöksen 3 artiklan mukaan Euroopan petostentorjuntavirasto (jäljempänä petostentorjuntavirasto) käyttää sille annettuja tutkintavaltuuksia täysin itsenäisesti.

7 Päätös tulee sen 7 artiklan mukaan voimaan päivänä, jona Euroopan petostorjuntaviraston tutkimuksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) tulee voimaan.

Asetus N:o 1073/1999

8 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 (EYVL L 136, s. 1) oikeudellinen perusta on EY 280 artikla. Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Tehostaakseen petosten, lahjonnan ja Euroopan yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjuntaa — — virasto — — käyttää komissiolle yhteisön lainsäädännössä sekä näiden alojen voimassa olevissa sopimuksissa annettuja tutkintavaltuuksia."

9 Asetuksen N:o 1073/1999 4 artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. — — Nämä sisäiset tutkimukset toteutetaan ottaen huomioon perustamissopimusten, erityisesti erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan määräykset — — sekä henkilöstösäännöt tässä asetuksessa ja kunkin toimielimen ja elimen päätöksissä säädettyjä edellytyksiä ja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen — — .

2. Sen noudattamiseksi, mitä 1 kohdassa säädetään:

— virastolla on oikeus ilman ennakkoilmoitusta ja viipymättä saada tieto kaikista toimielinten ja elinten hallussa olevista tiedoista ja päästä niiden kaikkiin toimitiloihin. Virastolla on oikeus tarkastaa toimielinten ja elinten kirjanpito. Virasto voi ottaa jäljennöksen mistä tahansa toimielinten ja elinten hallussa olevasta asiakirjasta ja tietovälineen sisällöstä ja saada käyttöönsä otteita niistä sekä tarvittaessa varmistaa, etteivät kyseiset asiakirjat tai tiedot katoa,

— — .

4. Jos viraston henkilökuntaan kuuluvat toteuttavat tutkimuksia toimielimen tai elimen tiloissa ja jos nämä tutustuvat niiden hallussa olevaan asiakirjaan tai pyytävät toimielinten ja elinten hallussa olevia tietoja, tästä ilmoitetaan toimielimelle tai elimelle.

— —

6. Perustamissopimuksen, erityisesti erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan määräyksiä — — rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettuun kunkin toimielimen ja elimen tekemään päätökseen sisältyvät erityisesti säännöt, jotka koskevat:

a) toimielinten ja elinten jäsenten — — velvollisuutta toimia yhteistyössä viraston henkilöstöön kuuluvien kanssa ja antaa heille tietoja;

b) viraston henkilöstöön kuuluvien toteuttamissa sisäisissä tutkimuksissa noudatettavia menettelyjä ja takeita sisäisten tutkimusten kohteina olevien henkilöiden oikeuksista."

Parlamentin, neuvoston ja komission 25.5.1999 tekemä toimielinten välinen sopimus

10 Parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tehneet 25.5.1999 sopimuksen petostentorjuntaviraston sisäisistä tutkimuksista (EYVL L 136, s. 15; jäljempänä toimielinten välinen sopimus).

11 Sopimuksen 1 kohdan mukaan sen allekirjoittaneet toimielimet ovat sopineet seuraavaa: "Hyväksytään yhteinen järjestely, joka sisältää tarvittavat täytäntöönpanotoimenpiteet viraston tutkimusten moitteettoman toteuttamisen helpottamiseksi niissä."

12 Toimielimet ovat lisäksi sopineet seuraavaa: "Vahvistetaan [yhteinen järjestely] ja ryhdytään välittömästi soveltamaan sitä tekemällä tämän sopimuksen liitteenä olevan mallin mukainen sisäinen päätös, sekä että päätöksen noudattamisesta ei poiketa muutoin kuin jos niiden omat erityisvaatimukset sitä teknisistä syistä edellyttävät" (toimielinten välisen sopimuksen 2 kohta).

13 Tämän sopimuksen samoin kuin asetuksen N:o 1073/1999 voimaantulopäiväksi vahvistettiin 1.6.1999.

14 Neuvosto pani täytäntöön sopimukseen liitetyn mallipäätöksen 25.5.1999 ja komissio 2.6.1999 (petosten, lahjonnan ja yhteisöjen etua vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä tehdyt neuvoston päätös 1999/394/EY, Euratom (EYVL L 149, s. 36) ja komission päätös 1999/396/EY, EHTY, Euratom (EYVL L 149, s. 57)). Parlamentti teki 18.11.1999 päätöksen toimielinten välisestä sopimuksesta johtuvien muutosten tekemisestä työjärjestykseensä (jäljempänä riidanalainen päätös).

Riidanalainen päätös

15 Riidanalaisella päätöksellä lisätään parlamentin työjärjestykseen (EYVL 1999, L 202, s. 1) 9 a artikla, jonka otsikko on " — — petostentorjuntaviraston sisäiset tutkimukset" ja jonka sanamuoto on seuraava:

" — — [toimielinten välisen sopimuksen] mukaisia yhteisiä järjestelyjä, joihin sisältyvät petostentorjuntaviraston tutkimusten moitteettoman toteuttamisen helpottamiseksi tarvittavat toimenpiteet, sovelletaan parlamentissa tähän työjärjestykseen liitetyn päätöksen mukaisesti."

16 Riidanalaisella päätöksellä hyväksytään lisäksi parlamentin päätös petosten, lahjonnan ja yhteisöjen etua vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä (jäljempänä parlamentin päätös sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä); päätös on edellä mainitun toimielinten väliseen sopimukseen liitetyn mallipäätöksen toisinto ja siihen on tehty tarvittavat tarkistukset sen soveltamiseksi parlamentissa.

17 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan toisessa kohdassa säädetään seuraavaa:

"Parlamentin jäsenet toimivat yhteistyössä petostentorjuntaviraston kanssa, tämän kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten, erityisesti erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan sekä niiden soveltamiseksi annettujen tekstien määräysten soveltamista."

18 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklan neljännessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Parlamentin jäsenen, joka saa tietoonsa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja seikkoja [tietoa seikoista, jotka antavat aihetta epäillä petoksen tai lahjonnan taikka yhteisöjen etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan mahdollisuutta, tai sellaisista virkatoimiin liittyvistä vakavista teoista, jotka voivat merkitä, että virkamies tai muuhun henkilöstöön kuuluva taikka henkilöstöön kuuluva, johon ei sovelleta henkilöstösääntöjä, on jättänyt noudattamatta velvollisuuksiaan tavalla, joka voi johtaa kurinpitotoimiin ja tarvittaessa rikossyytteisiin], on ilmoitettava niistä Euroopan parlamentin puhemiehelle, taikka, jos hän pitää sitä aiheellisena, suoraan petostentorjuntavirastolle."

19 Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan mukaan "oikeussäännöt, jotka koskevat parlamentin jäsenten parlamentaarista koskemattomuutta ja oikeutta kieltäytyä todistamasta, pysyvät muuttumattomina".

20 Riidanalaisen päätöksen 5 artiklan sanamuoto on seuraava:

"Jos ilmenee, että parlamentin jäseneen — — voi kohdistua henkilöön kohdistuvia epäilyjä, asianomaiselle on ilmoitettava tästä nopeasti, jos ilmoittaminen ei vaaranna tutkimusta. Nimeltä mainittua parlamentin jäsentä — — koskevia päätelmiä ei missään tapauksessa saa tehdä tutkimuksen valmistuttua ilman, että asianomaiselle on annettu tilaisuus tulla kuulluksi kaikista häntä koskevista seikoista.

Tapauksissa, joissa tutkimukseen liittyvistä syistä on noudatettava ehdotonta salassapitovelvollisuutta ja joissa on turvauduttava kansallisten oikeusviranomaisten toimivaltaan kuuluviin tutkintamenetelmiin, velvollisuutta antaa parlamentin jäsenelle — — tilaisuus tulla kuulluksi voidaan lykätä — — puhemiehen — — annettua asiaan suostumuksensa."

Asian käsittelyn vaiheet ja kanteen perustana olevat tosiseikat

21 W. Rothley ja 70 muuta parlamentin jäsentä (jäljempänä kantajat) ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.1.2000 jättämällään kanteella vaatineet EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla riidanalaisen päätöksen kumoamista.

22 Kantajat ovat lisäksi samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saapuneeksi kirjatulla erillisellä asiakirjalla vaatineet EY 242 artiklan nojalla riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siihen saakka, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu.

23 Neuvosto toimitti 4.2.2000 ja komissio 10.2.2000 päivätyllä kirjeellä väliintulohakemuksen. Hakemuksissa ne pyysivät saada osallistua välitoimimenettelyyn ja pääasiaan tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 9.3.2000 antamalla määräyksellä neuvoston ja komission pääasiaa koskevat väliintulohakemukset hyväksyttiin.

25 Asiassa T-17/00 R, Rothley ym. vastaan parlamentti, 2.5.2000 antamallaan määräyksellä (Kok. 2000, s. II-2085) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi, että riidanalaisen päätöksen 1 ja 2 artiklan täytäntöönpanoa lykätään siltä osin kuin niissä velvoitetaan kantajat yhteistyöhön petostentorjuntaviraston kanssa sekä antamaan tietoja parlamentin puhemiehelle tai virastolle. Presidentti määräsi edelleen, että parlamentin on annettava viipymättä kantajille tieto kaikista petostentorjuntaviraston heihin kohdistamista välittömistä toimenpiteistä sekä kiellettävä viraston henkilöstöön kuuluvilta pääsy kantajien työhuoneisiin muutoin kuin kantajien suostumuksella, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut lopullisen ratkaisun pääasiassa. Oikeudenkäyntikuluista todettiin, että niistä päätetään myöhemmin.

26 Neuvosto jätti 13.6.2000 ja komissio 31.5.2000 väliintulokirjelmän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. Kantajat esittivät näitä kirjelmiä koskevat huomautuksensa 5.9.2000. Parlamentti luopui huomautusten esittämisestä.

27 Alankomaiden kuningaskunta toimitti 21.6.2000 ja Ranskan tasavalta 10.7.2000 väliintulohakemuksen. Hakemuksissa ne pyysivät saada tukea parlamentin vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemukset 14.9.2000 antamallaan määräyksellä.

28 Alankomaiden kuningaskunta jätti 24.11.2000 ja Ranskan tasavalta 6.12.2000 väliintulokirjelmän. Kantajat esittivät näitä kirjelmiä koskevat huomautuksensa 8.2.2001. Parlamentti luopui huomautusten esittämisestä.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

30 Pääasian asianosaisten ja neuvoston ja komission lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 10.7.2001 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

31 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Kantajat täsmensivät istunnossa, että he vaativat kanteellaan riidanalaisen päätöksen kumoamista siltä osin kuin se koskee parlamentin jäseniä.

33 Parlamentti, neuvosto, komissio, Alankomaiden kuningaskunta ja Ranskan tasavalta vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta, tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Komissio vaatii lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa kantajat korvaamaan väliintulohakemuksesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset seikat

35 Kantajat esittävät kaksi kanneperustetta, jotka perustuvat siihen, että lainsäädäntömenettelyä ei ole noudatettu, ja siihen, että parlamentin jäsenten koskemattomuuden periaatetta ja edustajantoimen riippumattomuutta on loukattu. Kantajat esittävät myös väitteen siitä, että petostentorjuntaviraston perustamis-

päätös ja asetus N:o 1073/1999 ovat lainvastaisia. Parlamentti väittää, että kanne on jätettävä tutkimatta, esittämättä kuitenkaan muodollisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaista oikeudenkäyntiväitettä. Näin ollen on tutkittava nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset.

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

36 Parlamentin mukaan riidanalainen päätös ei ensiksikään koske kantajia suoraan ja erikseen. Päätöksellä ei loukata parlamentin jäsenten oikeuksia, koska tällaisesta oikeuden loukkauksesta voi olla kyse vain täsmällisten toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä. Riidanalainen päätös ei myöskään koske kantajia erikseen, sillä päätös ei koske pelkästään parlamentin tämänhetkisiä jäseniä, vaan myös sen tulevia jäseniä. Mahdollisuus yksilöidä ne henkilöt, joihin toimenpidettä voidaan soveltaa, ei myöskään merkitse sitä, että riidanalainen toimenpide koskisi heitä erikseen. Koska petostentorjuntavirasto ei ole käsiteltävänä olevassa asiassa suorittanut varsinaista tutkimusta, koskee toimenpide parlamentin jäseniä vain teoriassa.

37 Siltä osin kuin riidanalainen päätös ei ulotu parlamentin sisäisen organisaation ulkopuolelle, sen laillisuutta ei voida tutkia EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan (asia 78/85, Groupe des droites européennes v. parlamentti, määräys 4.6.1986, Kok. 1986, s. 1753 ja asia C-68/90, Blot ja Front national v. parlamentti, määräys 22.5.1990, Kok. 1990, s. I-2101).

38 Kysymys on parlamentin sisäisestä päätöksestä, jolla muutetaan sen työjärjestystä siten, että parlamentin jäsenten asemasta annetaan uusia sääntöjä. Säännöt kuvastavat tähän asemaan perustuvaa velvollisuutta avustaa petosten torjunnassa, mutta niissä otetaan nimenomaan huomioon perustamissopimuksen asiaa koskevat määräykset, parlamentaarinen koskemattomuus ja parlamentin jäsenen oikeus kieltäytyä todistamasta. Päätös ei tuota oikeusvaikutuksia parlamentin sisäisen organisaation ulkopuolelle, eikä sillä loukata suoraan eikä erikseen

edustajantoimen hoitamista (asia T-222/99 R, Martinez ja de Gaulle v. parlamentti, määräys 25.11.1999, Kok. 1999, s. II-3397, 67 kohta).

39 Kolmanneksi siltä osin kuin kanne koskee petostentorjuntaviraston perustamispäätöstä, parlamentti toteaa, että riidanalainen päätös ei perustu tähän päätöksen, joten lainvastaisuusväitettä ei voida esittää (asia 92/78, Simmenthal v. komissio, tuomio 6.3.1979, Kok. 1979, s. 777, 36 kohta). Parlamentti korostaa lisäksi, että päätöksen 7 artiklan mukaan päätöksen voimaantulo riippuu asetuksen N:o 1073/1999 voimaantulosta.

40 Parlamentti toteaa asetuksen N:o 1073/1999 lainvastaisuutta koskevasta väitteestä, että pelkästään muodollisesti tarkasteltuna riidanalainen päätös perustuu yksinomaan parlamentin työjärjestyksen antamista koskeviin perustamissopimuksen määräyksiin ja näin sisäiseen organisatoriseen riippumattomuuteen. Käsiteltävänä olevassa asiassa ei voida vedota petostentorjuntaviraston perustamispäätöksen eikä asetuksen N:o 1073/1999 mitättömyyteen, koska oikeudenkäynnin kohteena ei ole näiden kahden oikeudellisen toimen pätevyys.

41 Parlamentti lisää, että edes siinä tilanteessa, että riidanalainen päätös perustuisi suoraan asetukseen N:o 1073/1999, lainvastaisuusväite ei menestyisi, koska kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat sen vuoksi, että päätös ei koske parlamentin jäseniä suoraan ja erikseen.

42 Koska riidanalaisessa päätöksessä pelkästään toistetaan toimielinten ja elinten sekä niiden virkamiesten, toimihenkilöiden ja jäsenten velvollisuudet, sellaisina kuin ne on ilmaistu asetuksessa N:o 1073/1999, ja vahvistetaan niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, kantajien kanteella ei pyritä liitännäiskontrolliin, vaan abstraktiin normikontrolliin. Parlamentti ja neuvosto ovat antaneet asetuksen N:o 1073/1999 EY 251 artiklan mukaisessa yhteispäätösmenettelyssä. Kantajat, jotka kuuluvat lainsäädäntöelimeen eli parlamenttiin, eivät voi sen mukaan asettaa kyseenalaiseksi tämän toimielimen ja neuvoston tekemän päätöksen pätevyyttä.

43 Väliintulijat yhtyvät parlamentin argumentaatioon.

44 Kantajat katsovat, että riidanalainen päätös koskee heitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuin tavoin, koska se vaikuttaa heidän asemaansa parlamentin jäseninä.

45 Riidanalaisella päätöksellä rajoitetaan välittömästi parlamentin edustajantoimen harjoittamista ja parlamentin jäsenten oikeudellista asemaa. Kantajat katsovat, että päätös on asetuksen N:o 1073/1999 4 artiklan 1 ja 6 kohdassa ja toimielinten välisen sopimuksen 2 kohdassa edellytetty täytäntöönpanotoimi, jolla asetetaan parlamentin jäsenet suoraan petostentorjuntaviraston tutkintavaltuuksien alaiseksi ja asetetaan heille pysyvä velvollisuus noudattaa tiettyjä käytännesääntöjä.

46 Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös horjuttaa heidän oikeudellista asemaansa parlamentin jäseninä. He täsmentävät, että jäsenillä on "perustuslaillinen" asema kansalaisten suoraan valitsemina edustajina ja välittömän demokraattisen legitimaation haltijoina (EY 190 artiklan 1 kohta).

47 Parlamentin jäsenet muodostavat lisäksi sellaisten henkilöiden rajoitetun piirin, jotka ovat nimeltä yksilöitävissä ja jotka ovat riidanalaisen päätöksen adressaatteja. Vaikka tämä "edustajapiiri" voikin muuttua seuraavien vaalien jälkeen, parlamentin jäsenet ovat tällä hetkellä paitsi määriteltävissä kollektiivisesti ja nimeltä, myös yhtä lailla selvästi määriteltyjä. Riidanalaisesta päätöksestä seu-

raavat käytännesäännöt koskevat erikseen kutakin parlamentin tämänhetkistä jäsentä ja rajoittavat heidän edustajantoimensa riippumattomuutta ja heidän koskemattomuuttaan.

48 Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös luo oikeusvaikutuksia, jotka eivät kuulu parlamentin sisäisen työskentelyn järjestämisen piiriin siten kuin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-69/89, Nakajima vastaan neuvosto, 7.5.1991 antamassa tuomiossa tarkoitetaan (Kok. 1991, s. I-2069, 49 kohta; Kok. Ep. XI, s. 161).

49 Kantajien mukaan yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa C-314/91, Weber vastaan parlamentti, 23.3.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-1093, 9 kohta ja sitä seuraavat kohdat), että parlamentin sisäiset säännöt ovat laillisuusvalvonnan kohteena siltä osin kuin ne vaikuttavat edustajien henkilökohtaiseen tilanteeseen ja tässä tapauksessa heidän omaisuuteensa. Edustajantoimen riippumattomuus ja koskemattomuus ovat edustajan henkilökohtaisen aseman tärkeimmät osatekijät, ja niitä voidaan puolustaa oikeusteitse (em. asia Martinez ja de Gaulle vastaan parlamentti, määräyksen 64 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

50 Käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen oikeusvaikutukset parlamentin jäseniin nähden eivät kantajien mukaan liity parlamentaarisen edustajantoimen harjoittamiseen eivätkä siihen liittyvään poliittiseen toimintaan. Riidanalainen päätös ei koske parlamentin sisäistä työskentelyä, vaan sen olennainen tavoite on helpottaa niiden sisäisten tutkimusten moitteetonta kulkua, joita petostentorjuntavirasto voi siellä suorittaa.

51 Kantajat toteavat väitteestä, joka koskee petostentorjuntaviraston perustamispäätöksen ja asetuksen N:o 1073/1999 lainvastaisuutta, että nämä tekstit, jotka on annettu toimielinten välisin sopimuksin, ja niitä vastaavat täytäntöönpanoa koskevat päätökset muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden, jonka eri osatekijöillä ei olisi oikeudellisesti mitään merkitystä, jos ne erotettaisiin toisistaan.

52 Kantajat katsovat, että toisin kuin parlamentti väittää, nämä toimet ovat riidanalaisen päätöksen "oikeudellinen perusta" ja että niiden lainvastaisuuteen voidaan näin ollen vedota EY 241 artiklan nojalla edellä mainitussa asiassa Simmenthal vastaan komissio annetun tuomion mukaisesti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

53 Ensiksi on tutkittava, voiko riidanalainen päätös olla kumoamiskanteen kohteena. EY 230 artiklan ensimmäisen kohdan sanamuodon mukaan yhteisön tuomioistuin "tutkii Euroopan parlamentin sellaisten säädösten laillisuuden, joiden tarkoituksena on tuottaa oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin". Parlamentin jäsenet voivat tietyissä olosuhteissa olla tässä määräyksessä tarkoitettuja kolmansia osapuolia ja he voivat nostaa parlamentin toimea koskevan kanteen, jos toimi ei kuulu sisäisen työskentelyn järjestelyn piiriin (em. asia Weber vastaan parlamentti, tuomion 9 kohta).

54 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että parlamentin toimilla, jotka koskevat vain parlamentin sisäisen työskentelyn järjestelyä, joko ei ole oikeusvaikutuksia tai on oikeusvaikutuksia vain parlamentin sisällä sisäisen työskentelyn järjestelyyn ja ne ovat työjärjestyksen tarkastusmenettelyjen alaisia (em. asia Weber vastaan parlamentti, 10 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin katsoi myös, että yhteisön toimielimen työjärjestyksen tarkoituksena on kyseisen toimielimen yksikköjen sisäisen toiminnan organisointi hyvän hallintotavan mukaisesti. Siihen sisältyvien, erityisesti neuvottelujen järjestämistä ja päätöksentekoa koskevien sääntöjen olennaisena tarkoituksena on näin ollen taata neuvottelujen moitteeton kulku kaikkien toimielimen jäsenten oikeuksia kunnioittaen (em. asia Nakajima vastaan neuvosto, tuomion 49 kohta).

55 On siis tutkittava, voiko riidanalaisella päätöksellä olla oikeusvaikutuksia parlamentin sisäisen työskentelyn järjestelyn piirin ulkopuolella.

56 Tältä osin riidanalaisella päätöksellä toisaalta muutetaan parlamentin työjärjestystä siten, että siihen lisätään 9 a artikla, joka koskee petostentorjuntaviraston suorittamia sisäisiä tutkimuksia, ja toisaalta sillä hyväksytään parlamentin päätös sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä. Viimeksi mainitun päätöksen viidennessä perustelukappaleessa ja viidessä sen kahdeksasta artiklasta viitataan parlamentin jäseniin nimenomaisesti henkilöinä, joilla on oikeuksia ja velvollisuuksia, joihin kuuluu velvollisuus toimia yhteistyössä petostentorjuntaviraston kanssa (1 artikla) ja antaa tietoja (2 artikla) (ks. edellä 17 ja 18 kohta). Riidanalaisella päätöksellä täsmennetään muun muassa parlamentin jäsenten yhteistyö- ja tietojenantovelvollisuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt näiden tutkimusten moitteettoman kulun turvaamiseksi. Tältä osin on muistettava, että riidanalainen päätös on yksi toimenpiteistä, joilla pyritään yhteisöjen taloudellisten etujen turvaamiseen ja petosten sekä kaiken muun yhteisön etuja vahingoittavan lainvastaisen toiminnan torjuntaan. Sen tarkoituksena on määrittää ne edellytykset, joiden vallitessa petostentorjuntavirasto voi parlamentissa suorittaa tutkimuksia tällä alalla.

57 Riidanalainen päätös ulottuu tavoitteeltaan ja vaikutuksiltaan pitemmälle kuin parlamentin sisäisen työskentelyn järjestämiseen. Kysymys on siis päätöksestä, joka voi olla EY 230 artiklan mukaisen kumoamiskanteen kohteena.

58 Seuraavaksi on tutkittava, onko kantajilla asiavaltuus, ja erityisesti, onko riidanalainen toimi "päätös", joka koskee kantajia EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla; tätä seikkaa ei tutkita toimen muodon vaan asiasisällön perusteella (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 9 kohta; Kok. Ep. VI, s. 231). Tältä osin on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuin on yhdistetyissä asioissa 16/62 ja 17/62, Confédération national des producteurs de fruits et légumes ym. vastaan neuvosto, 14.12.1962

antamastaan tuomiosta (Kok. 1962, s. 901 ja 918; Kok. Ep. I, s. 145) lähtien katsonut, että EY 230 artiklan neljännessä kohdassa käytetyllä ilmauksella "päätös" on EY 249 artiklassa tarkoitettu muodollinen merkitys (asia C-168/93, Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto, määräys 12.7.1993, Kok. 1993, s. I-4009, 11 kohta.)

59 Tällä tavoin määritelty päätös erottuu toimesta, jolla on normatiivinen luonne. Erottavaa kriteeriä on etsittävä siitä, onko toimi yleisesti sovellettava (em. asia Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto, määräyksen 11 kohta). Toimea voidaan pitää päätöksenä, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (em. asia Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. v. neuvosto, s. 918 ja 919; asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta; Kok. Ep. VI, s. 547; asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 33 kohta; asia T-107/94, Kik v. neuvosto ja komissio, määräys 19.6.1995, Kok. 1995, s. II-1717, 35 kohta; asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 55 kohta ja asia T-114/96, Biscuiterie-confiserie LOR ja Confiserie du Tech v. komissio, määräys 26.3.1999, Kok. 1999, s. II-913, 26 kohta).

60 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa riidanalainen päätös annettiin 18.11.1999 pidetyssä täysistunnossa parlamentin jäsenten äänten enemmistöllä EY 199 artiklan ensimmäisen kohdan, HT 25 artiklan ja EA 112 artiklan nojalla. Riidanalaisella päätöksellä lisätään parlamentin työjärjestykseen 9 a artikla, joka koskee "[Petostentorjuntaviraston] suorittamia sisäisiä tutkimuksia" ja jonka sanamuoto on seuraava: " — — [toimielinten välisen sopimuksen mukaisia] yhteisiä järjestelyjä, joihin sisältyvät petostentorjuntaviraston tutkimusten moitteettoman toteuttamisen helpottamiseksi tarvittavat toimenpiteet, sovelletaan parlamentissa tähän työjärjestykseen liitetyn päätöksen mukaisesti." Viimeksi mainittu päätös on olennaisilta osiltaan toimielinten välisen sopimuksen liitteenä olevan mallipäätöksen toisinto, minkä lisäksi siihen sisältyy 4 artikla, jonka nojalla "oikeussäännöt, jotka koskevat parlamentin jäsenten parlamentaarista koskemattomuutta ja oikeutta kieltäytyä todistamasta, pysyvät muuttumattomina".

61 Lisäksi riidanalaisella päätöksellä on yleinen tavoite eli niiden edellytysten täsmentäminen, joilla parlamentti toimii yhteistyössä petostentorjuntaviraston kanssa helpottaakseen toimielimessä suoritettavien tutkimusten moitteetonta toteuttamista. Juuri tämän tavoitteen mukaisesti siinä todetaan, että parlamentin jäsenillä on oikeuksia ja velvollisuuksia, ja se sisältää heidän osaltaan erityissäännöksiä esimerkiksi sellaista tilannetta varten, jossa he joutuvat mukaan petostentorjuntaviraston tutkimuksiin tai jossa heillä on tietoa seikoista, joiden perusteella voitaisiin epäillä petoksia, lahjontaa tai Euroopan yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavaa muuta laitonta toimintaa, tai virkatoimintaan liittyvistä vakavista teoista, jotka voivat merkitä velvollisuuksien noudattamatta jättämistä tavalla, joka voi johtaa kurinpitotoimiin ja tarvittaessa rikossyytteisiin. Riidanalainen päätös koskee erotuksetta niitä parlamentin jäseniä, jotka istuvat parlamentissa päätöksen voimaantulohetkestä lukien, sekä kaikkia muita henkilöitä, jotka myöhemmin hoitavat näitä tehtäviä. Näin ollen päätöstä sovelletaan ilman ajallisia rajoituksia objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin, ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin.

62 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen päätös, vaikkakin se on otsikoitu "päätökseksi", on yleisesti sovellettava toimi.

63 Yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan kuitenkin tietyissä olosuhteissa myös yleisesti sovellettava toimi voi koskea joitakin asianomaisia yksityisiä erikseen (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta; Kok. Ep. XV, s. 177). Tällaisessa tapauksessa yhteisön toimi voi olla luonteeltaan samanaikaisesti normatiivinen ja tiettyjen asianomaisten yksityisten osalta päätöksen luonteinen (yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Tilanne on tällainen, jos kysymyksessä oleva toimi vaikuttaa kyseiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön joidenkin tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kyseinen henkilö erottuu kaikista muista (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta).

64 Tämän oikeuskäytännön valossa on tutkittava, onko käsiteltävänä olevassa tapauksessa tällaisia olosuhteita ja voidaanko niiden perusteella yksilöidä kantajat vastaavalla tavalla kuin päätöksen adressaatti yksilöidään.

65 Tältä osin kantajat ovat vedonneet siihen asemaan, joka heillä oli istuvina parlamentin jäseninä riidanalaisen päätöksen antamishetkellä, tukeakseen sitä, että he kuuluivat rajoitettuun, nimeltä yksilöitävissä olevaan tunnistettavaan henkilöjoukkoon. Pelkästään mahdollisuus osoittaa niiden oikeussubjektien määrä tai henkilöllisyys, joita toimenpide koskee, ei merkitse sitä, että tämän toimen voitaisiin katsoa koskea heitä erikseen, kun toimea sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. esimerkiksi asia 6/68, Zuckerfabrik Watenstedt v. neuvosto, tuomio 11.7.1968, Kok. 1968, s. 595, 605 ja 606; Kok. Ep. I, s. 349; asia C-10/95 P, Asocarne vastaan neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 30 kohta ja em. asia CNPAAP v. neuvosto, määräyksen 34 kohta).

66 Kuten edellä on esitetty, riidanalainen päätös vaikuttaa kantajiin vain sen vuoksi, että he kuuluvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn henkilöryhmään. Riidanalainen päätös ei ole seurausta parlamentin tahdosta toimia tietyssä erityistapauksessa, joka olisi kantajille ominainen. Viimeksi mainitut eivät myöskään ole väittäneet eivätkä esittäneet seikkoja, joiden perusteella voitaisiin ajatella, että riidanalaisen toimen antaminen muuttaisi heidän oikeudellista asemaansa ja vaikuttaisi heihin erityisellä tavalla muihin parlamentin jäseniin verrattuna.

67 Kuuluminen jompaankumpaan niistä henkilöryhmistä, joille riidanalainen päätös on osoitettu — eli henkilöstöön, johon sovelletaan parlamentin henkilöstö-

sääntöjä, ja henkilöstöön, johon niitä ei sovelleta, tai toisaalta parlamentin jäseniin —, ei ole riittävää kantajien yksilöimiseksi, koska nämä henkilöryhmät on määritelty yleisesti ja abstraktisti. Tältä osin on muistettava, että riidanalaisella päätöksellä vain muutetaan parlamentin työjärjestyksen tiettyjä säännöksiä, jotka koskevat yhteisön toimielinten jäsenten oikeuksia ja velvollisuuksia sellaisina kuin niistä on säädetty asetuksessa N:o 1073/1999 ja toimielinten välisessä sopimuksessa. Näissä toimissa, samoin kuin petostentorjuntaviraston perustamispäätöksessä, nimetään toimielinten jäsenet ja henkilöstö niiksi henkilöryhmiksi, joilla on yhteistyövelvollisuus petostentorjuntaviraston kanssa ja jotka voivat olla sen tutkimusten kohteena.

68 Toimielinten välisen sopimuksen liitteenä oleva mallipäätös sisältää tietyt soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt toimielinten jäsenten osalta. Petostentorjuntaviraston kanssa tehtävän yhteistyön osalta päätöksen 1 artiklan toisessa kohdassa säädetään seuraavaa: "Parlamentin jäsenet toimivat yhteistyössä viraston kanssa, tämän kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten, erityisesti erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan sekä niiden soveltamiseksi annettujen tekstien määräysten soveltamista." Tietojenantovelvollisuudesta säädetään mallipäätöksen 2 artiklan neljännessä kohdassa, jossa todetaan, että "parlamentin jäsenen, joka saa tietoonsa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja seikkoja — — on ilmoitettava niistä Euroopan parlamentin puhemiehelle, taikka, jos hän pitää sitä aiheellisena, suoraan [petostentorjuntavirastolle]".

69 Riidanalaisen päätöksen mukaan parlamentin henkilöstöllä ja edustajilla on tietojenanto- ja yhteistyövelvollisuus petostentorjuntavirastoon nähden. Tietojenantovelvollisuutta koskevat kuitenkin menettelysäännöt, jotka eroavat sen mukaan, mihin henkilöryhmään niitä sovelletaan. Henkilöstön on ilmoitettava tietonsa joko yksikkönsä päällikölle, pääjohtajalle, pääsihteerille tai petostentorjuntavirastolle tai parlamentin puhemiehelle sen mukaan, koskevatko kysymyksessä olevat seikat henkilöstön vai parlamentin jäsentä, kun taas parlamentin jäsenten on ilmoitettava tiedossaan olevista seikoista parlamentin puhemiehelle tai petostentorjuntavirastolle.

70 Mistään näistä säännöksistä ei voida johtaa seikkoja, joiden perusteella kantajat olisivat yksilöitävissä.

71 On myös tutkittava, voidaanko käsiteltävänä olevassa tapauksessa soveltaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan luonteeltaan normatiivisesta toimesta nostetut kumoamiskanteet otetaan tutkittaviksi, koska ylemmäntasoinen oikeussääntö velvoitti toimen antajaa ottamaan huomioon kantajien erityisen tilanteen (ks. vastaavasti asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 11—32 kohta; asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11—13 kohta; asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 25—30 kohta ja asia T-135/96, UEAPME v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 90 kohta).

72 Kantajat ovat käsiteltävänä olevassa asiassa väittäneet pääasian osalta, että riidanalainen päätös loukkaa heille edellä mainitussa Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa taattua riippumattomuutta ja koskemattomuutta. Tämä pöytäkirja koskee parlamentin jäseniä kuitenkin vain yleisesti, eikä siihen sisälly nimenomaista säännöstä parlamentin sisäisistä tutkimuksista. Lisäksi on huomattava, että parlamentti on halunnut kiinnittää erityistä huomiota jäsentensä nauttimaan koskemattomuuteen, koska riidanalaisella toimella lisätään toimielinten välisen sopimuksen liitteenä olevaan mallipäätökseen 4 artikla, jonka mukaan "oikeussäännöt, jotka koskevat parlamentin jäsenten parlamentaarista koskemattomuutta ja oikeutta kieltäytyä todistamasta, pysyvät muuttumattomina".

73 Kuten välitoimista päättänyt tuomari saattoi edellä mainitun asiassa Rothley ym. vastaan parlamentti antamansa määräyksen 107 kohdassa korostaa, ennalta ei voida poistaa sitä riskiä, että petostentorjuntavirasto tutkimusta suorittaessaan tekee jotakin sellaista, joka vaarantaa parlamentin jäsenille taatun koskematto-

muuden. Tällaisessa tilanteessa kullakin parlamentin jäsenellä, jota seikka, jonka hän katsoo vahingoittavan itseään, koskee, on käytettävissään perustamissopimuksella taatut oikeusturva ja oikeussuojakeinot.

74 Tällaisen riskin olemassaolo ei kuitenkaan voi olla perusteena sille, että muutettaisiin EY 230, EY 234 ja EY 235 artiklan mukaista oikeussuojakeinoja ja menettelyjä koskevaa järjestelmää, jossa yhteisöjen tuomioistuimelle on uskottu toimielinten toimien laillisuusvalvonta. Missään tapauksessa tällainen seikka ei voi olla perusteena luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostaman sellaisen kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamiselle, joka ei täytä EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisia edellytyksiä (ks. em. asiat Asocarne v. neuvosto, määräyksen 26 kohta ja CNPAAP v. neuvosto, määräyksen 38 kohta).

75 Koska riidanalainen päätös koskee kantajia samalla tavoin kuin kaikkia muita parlamentin nykyisiä tai tulevia jäseniä, se, että tämän kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, ei merkitse sitä, että kantajia kohdeltaisiin oikeusturvan osalta eri tavoin kuin muita parlamentin jäseniä.

76 Tältä osin käsiteltävänä olevan tapauksen tosiseikat eroavat tosiseikoista, joihin perustui asia 294/83, Parti écologiste "Les Verts" vastaan Euroopan parlamentti, tuomio 23.4.1986 (Kok. 1986, s. 1339, 36 kohta; Kok. Ep. VIII, s. 551). Tämä asia koski vuoden 1984 parlamenttivaaleja edeltävän poliittisten ryhmittymien tiedotuskampanjan rahoittamiseen tarkoitettujen määrärahojen jaon epäyhdenmukaisuutta. Riidanalaiset rahoituspäätökset koskivat kaikkia poliittisia ryhmittymiä, vaikka niille varattu rahoitus vaihteli sen mukaan, olivatko ne edustettuina vuoden 1979 edustajainkokouksessa. Edustetut ryhmittymät osallistuivat päätöksentekoon, joka koski sekä heidän omaa rahoitustaan että niiden kilpailevien ryhmittymien rahoitusta, jotka eivät olleet edustettuina. Yhteisöjen

tuomioistuin vastasi myöntävästi kysymykseen siitä, koskivatko riidanalaiset päätökset erikseen sellaista poliittista ryhmittymää, joka ei ollut edustettuna mutta joka saattoi asettaa ehdokkaita vuoden 1984 vaalissa. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että päinvastainen näkemys loisi oikeusturvan osalta epäyhdenvertaisuutta, koska niiden ryhmittymien, jotka eivät olleet edustettuina, olisi ollut mahdotonta riitauttaa vaalikampanjaan tarkoitettujen määrärahojen jakoa ennen vaaleja. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantajien ja muiden parlamentin jäsenten välillä ei vallitse mitään tämänkaltaista eroavaisuutta.

77 Tästä seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet toteen sellaisten seikkojen olemassaoloa, jotka yksilöisivät heidät riidanalaiseen toimeen nähden.

78 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen päätös ei koske kantajia EY 230 artiklassa tarkoitetulla tavalla erikseen ja että kanne on näin ollen jätettävä tutkimatta ilman, että on tarpeen tarkastella kysymystä siitä, koskeeko tämä päätös kantajia samassa artiklassa tarkoitetulla tavalla suoraan.

Oikeudenkäyntikulut

79 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kantajat ovat hävinneet esillä olevan asian ja heidät on velvoitettava korvaamaan parlamentin vaatimusten mukaisesti oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla neuvosto ja komissio sekä väliintulijat Alankomaiden kuningaskunta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät velvoitetaan korvaamaan vastaajalle tässä pääasian oikeudenkäynnissä ja välitoimimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

3) **Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Lindh García-Valdecasas Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 26 päivänä helmikuuta 2002.

H. Jung
kirjaaja

J. D. Cooke
jaoston puheenjohtaja